

Които ви заповѣдахъ, за да благоденствувате:

24 *Не послушахъ обаче, нито прѣклонихъ ухо-то си,

Но ^жходихъ въ съѣты-тѣ си, и въ жестокостъ-тѣ на лукаво-то си сърдце,

И ^жотидохъ назадъ, а не напрѣдъ.

25 Отъ който день излѣзохъ отци-тѣ ви изѣ Египетскѣ-тѣ земѣ.

До тойзи день,

*Проводихъ всички-тѣ си рабы пророцы-тѣ при васъ,

*Всякой день като ставахъ рано и ги провождахъ:

26 *Не мя послушахъ обаче, нито прѣклонихъ ухо-то си,

^жНо ожесточихъ вратъ-тѣ си:

^жНаправихъ по злѣ отъ отци-тѣ си.

27 За то ^жще имъ говориши всички тѣзи думы;

Но тѣ не ще тя послушашъ:

И ще извѣкашъ кѣмъ тѣхъ,

Но тѣ не ще ти отговоряшъ.

28 Тогазъ ще имъ речешъ:

Той е народъ-тѣ, който не слуша гласъ-тѣ на Господя Бога своего,

^жНито пріема наставлениe;

*Истина исчезна, и ся изгуби отъ устата-та имъ.

29 *Острижи косъ-тѣ си, ^ждѣщero Иерусалимска, и хвърли ѹкъ,

И възвиси плаче по высокы-тѣ мѣста;

Защото Господъ отхърли и оставилъ родъ-тѣ, на когото ся прогнѣва.

30 Защото Йудини-тѣ сынове сторихъ злопрѣдъ мене, говори Господъ:

*Турихъ мерзости-тѣ си въ домъ-тѣ, Върху който ся призыва мое-то име, за да го осквернятъ.

31 И съградихъ высокы-тѣ мѣста ^жна Тофеоъ, Който е въ долъ-тѣ на Еномовъ-тѣ сынъ,

^жЗа да горятъ сынове-тѣ си и дѣщери-тѣ си въ огнь:

*Което не съмъ заповѣдалъ, нито ми е дохождало на умъ.

32 За то, ето, ^жиджъ дни, говори Господъ,

Въ които нѣма да ся нарича вече Тофеоъ, Нито доль на Еномовъ-тѣ сынъ,

Но доль на кланіе-то;

Защото ^жще погребватъ въ Тофеоъ, додѣ не остане мѣсто,

33 И ^жтурове-тѣ на тѣзи людіе ще бѫдѫтъ Храна на небесны-тѣ птици, и на земни-тѣ звѣрове:

^ж Псал. 81; 11. Гл. 11; 8.

^ж Втор. 29; 19. Псал. 81; 12.

^а Гл. 2; 27. 32; 33. Осін

^{4;} 16.

^б 2 Лѣт. 36; 15. Гл. 25; 4.

^{29;} 19.

^в Ст. 13.

^г Ст. 24. Гл. 11; 8. 17; 23.

^{25;} 3; 4.

^д Нем. 9; 17, 29. Гл. 19; 15.

^е Гл. 16; 12.

^ж Иез. 2; 7.

^а Гл. 5; 8. 32; 33.

^и Гл. 9; 3.

^и Иов. 1; 20. Иса. 15; 2. Гл.

^{16;} 6. 45; 37. Мих. 1; 16.

^к 4 Цар. 21; 4. 7. 2 Лѣт. 33,

^{4;} 5. 7. 12. 23; 11. 32; 34.

^и Иез. 7; 20. 8; 5, 6 и др.

^д Дан. 9; 27.

^ж 4 Цар. 23; 10. Гл. 19; 5.

^{32;} 35.

^ж Псал. 106; 38.

^и Вин. Втор. 17; 3.

И не ще да има кой да ^жла плаши.

34 И ^жще направѣк да прѣстане въ Йудини-тѣ градове,
И по Йерусалимски-тѣ улици,
Гласъ-тѣ на радостъ-тѣ и гласъ-тѣ на веселie-то,
Гласъ-тѣ на младоженецъ-тѣ и гласъ-тѣ на невѣстж-тѣ;
^ж Защото земя-та ще стане пуста.

ГЛАВА 8.

1 Въ онова врѣме, говори Господъ, ще исхвърлятъ

Кости-тѣ на Йудини-тѣ царіе, и кости-тѣ на князове-тѣ имъ,
И кости-тѣ на священици-тѣ, и кости-тѣ на пророци-тѣ,
И кости-тѣ на Йерусалимски-тѣ жители, отъ гробове-тѣ имъ:

2 И ще ги пренесатъ прѣдъ сълице-то и лунж-тѣ,

И прѣдъ всичко-то небесно воинство, които тѣ възлюбихъ,

И на които служихъ, и подиръ които ходихъ,
И които потърсихъ, и ^жна които ся поклонихъ:

Нѣма да ся събержъ, ^бнито ще ся потребъжъ;

^бЩе бѫдѫтъ за торъ по лице-то на земѣ-тѣ.

3 И ^жсмерть-та ще бѫде по желателна отъ животъ-тѣ

За всички-тѣ останатъ на останжли-тѣ отъ тойзи лошъ родъ,

Които бы останжли въ всички-тѣ мѣста, дѣво быхъ ги изгонилъ,

Говори Господъ Саваоъ.

4 И ще имъ речешъ: Така говори Господъ:

Ако нѣкой падне, не става ли?

Ако ся нѣкой отbie, не ще ли ся върне?

5 Защо тѣзи Йерусалимски людіе ся ^жотбихъ

Съсъ всегдашно отбиваніе?

^жПрилѣпихъ сѫ за прѣльщениe-то,

^жНе рачатъ да ся върнатъ.

6 ^жСлушахъ, и чухъ, ^{но} не говорихъ право:

Нѣма никой да ся кае заради зло-то си, И да рече: Шо сторихъ?

Всякой ся върни въ тичаніе-то си, Както конъ който тича съ устремленіе

въ бой-тѣ.

^о Гл. 19; 6.

^п 4 Цар. 23; 10. Гл. 19; 11. Иез. 6; 5.

^р Втор. 28; 26. Псал. 79; 2. Гл. 12; 9. 16; 4. 34; 20.

^с Иса. 24; 7, 8. Гл. 16; 9. 25; 10. 33; 11. Иез. 26; 13. Осін 2; 11. Откр. 18; 23.

^т Лев. 26; 33. Иса. 1; 7. 3; 26.

^а 4 Цар. 23; 5. Иез. 8; 16. [—]
^б Гл. 22; 19.

^в 4 Цар. 9; 36. Псал. 83; 10. Гл. 9; 22. 16; 4.

^г Иов. 3; 21, 22. 7; 15, 16. Откр. 9; 6.

^д Гл. 7; 24.

^е Гл. 9; 6.

^ж Гл. 5; 3.

^з 2 Пет. 3; 9.